

heeft klaagster vervolgens getoond hoe zij de door hem voorgeschreven oordruppels moest inbrengen.

3.3. Klaagster stelt zich op het standpunt dat beklaagde haar hond niet had mogen slaan.

4. HET VERWEER

Beklaagde heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Op dat verweer zal hierna, voor zover nodig, worden ingegaan.

5. DE BEOORDELING

5.1. In het geding is de vraag of beklaagde ten aanzien van de hond van klaagster veterinair verwijtbaar heeft gehandeld.

5.2. De verklaringen van partijen spreken elkaar tegen waar het gaat om de intensiteit van de uitgedeelde tik en de plek waar de hond is geraakt. Niet in geschil is echter dat beklaagde de hond in ieder geval eenmaal bewust met de hand heeft geraakt, naar hij heeft gesteld op de snoet en corrigerend bedoeld, om daarmee de hond rustig te krijgen, zodat het onderzoek kon worden vervolgd.

5.3. Het college overweegt dat naar vaste jurisprudentie het slaan van dieren, ongeacht de aanleiding daartoe, geen juist veterinair handelen betreft. In dat kader geldt ook dat er andere manieren waren om de hond op de behandelafel ten behoeve van het onderzoek in bedwang te kunnen houden, waarbij zonodig bijv. extra hulp van de assistente had kunnen worden ingeschakeld, die blijkens de stukken ook op de praktijk aanwezig was. Gelet op het voorgaande is de klacht gegrond. Het college acht een waarschuwing passend.

6. DE BESLISSING

Het college:

verklaart de klacht gegrond, in voege als in r.o. 5.3. omschreven.

geeft beklaagde daarvoor een waarschuwing als bedoeld in artikel 8.31, eerste lid, onderdeel a, van de Wet dieren.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage door mr. G.J. van Muijen, voorzitter, en door de leden
drs. J. Hilvering, drs. J.A.M. van Gils, drs. M. Lockhorst en drs. B.J.A. Langhorst-Mak,
in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.
Uitgesproken in het openbaar op 12 maart 2015 door mr. G.J. van Muijen, voorzitter,
in tegenwoordigheid van mr. J.B.M. Keijzers, secretaris.